

INGEZONDEN.

PSYCHIATRISCH-JURIDISCH GEZELSCHAP.

De rechtsgeleerde en de psychiater ontmoeten elkander bij voortduring op elk gebied van de rechtspleging. Toch staan zij vaak vreemd tegenover elkander. De rechtsgeleerde is door zijn meerendeels uitsluitend rechtskundige opleiding niet of slechts oppervlakkig op de hoogte van den arbeid der psychiaters en van de uitkomsten van hun wetenschappelijk onderzoek, weet niet altijd te bepalen, in welk geval hij aan psychiatrische voorlichting behoefte heeft, mist dikwerf het inzicht, wanneer deze voorlichting gegeven wordt, haar naar eisch te waardeeren. De psychiater is niet voldoende bekend met wat de rechtsgeleerde van hem behoeft, kan zich niet altijd geheel rekenschap geven van de consequenties zijner meeningen voor den gang der rechtspleging, kent slechts oppervlakkig de voorschriften, welke voor hem van belang kunnen zijn, wanneer hij geroepen wordt de justitie bij haar arbeid voor te lichten. Rechtsgeleerden en psychiaters gaan te veel ieder hun eigen weg, terwijl slechts een samenwerking tusschen hen zal kunnen leiden tot een wederkeerig waardeeren en begrijpen, noodig om de psychiatrische voorlichting bij de rechtspleging tot haar volle recht te doen komen.

Ook in andere landen is de behoefte aan een zoodanige samenwerking gevoeld en op onderscheidene plaatsen hebben van tijd tot tijd samenkomsten plaats van rechtsgeleerden en psychiaters, ter bespreking van onderwerpen van gerechtelijke psychiatrie. In hoofdzaak legt men zich daarbij toe op de behandeling van speciale vragen, zooals de bespreking van bepaalde ziektevormen, van uitgebrachte deskundige rapporten, van belangrijke voorvallen op het terrein der gerechtelijke psychiatrie; de bespreking van onderwerpen van meer algemeenen aard komt eerst in de tweede plaats. Voor zoover mogelijk worden ook patiënten voorgesteld en worden krankzinnigen en strafgestichten gemeenschappelijk bezocht.

De ondergeteekenden zijn van oordeel dat het zeer wenschelijk is, soortgelijke bijeenkomsten ook in ons land te doen houden en aldus de gelegenheid te openen voor de geschetste samenwerking tusschen rechtsgeleerden en psychiaters ten onzent. Zij hebben een eerste bijeenkomst van die strekking georganiseerd, welke zal worden gehouden te Amsterdam op Zaterdag 16 Februari a. s., des avonds te 8 uur precies, in de collegezaal van prof. WINKLER in het Binnen-Gasthuis (ingang Grimburgwal 10, door het hek; afstappen tramhalte Spui). Op die bijeenkomst zal de eerstondergeteekende het voorgestelde doel nog nader toelichten en zullen voorts enkele maatregelen kunnen worden getroffen om het geregeld houden der bijeenkomsten zooveel mogelijk te verzekeren. De ondergeteekenden stellen zich voor, die maatregelen zoo eenvoudig mogelijk te doen zijn, zoodat voor bespreking van organisatie en huishoudelijke belangen weinig tijd zal worden gevorderd. Naar hun inzicht zullen de vergaderingen niet steeds te Amsterdam behoeven te worden gehouden, doch kunnen ook andere gunstig gelegen plaatsen daarvoor in aanmerking komen.

Op de bovenbedoelde eerste bijeenkomst zullen verder de proff. SIMONS en HEILBRONNER een bespreking inleiden over de vraag: welke is de positie van rechter en deskundige bij de toepassing van art. 37 Wetb. van Strafr.? en zal prof. WINKLER mededeeling doen van een gerechtelijk-geneeskundig geval. Voor zooveel de tijd het nog zal toelaten zal ten slotte gelegenheid bestaan tot het doen van kleinere mededeelingen.

De ondergeteekenden vleien zich, dat vele psychiaters en rechtsgeleerden bereid zullen zijn tot het voorgestelde doel mede te werken en van hun belangstelling te getuigen door de eerste bijeenkomst bij te wonen. Zij die daartoe het voornemen hebben en zij, die, hoewel verhinderd te komen, bereid zijn verder aan de werkzaamheden deel te nemen, worden uitgenoodigd daarvan vooraf kennis te geven aan het adres van den derden ondergeteekende, Stationstraat 11 te Utrecht. Echter kan ook zonder voorafgaande kennisgeving de vergadering worden bijgewoond.

G. A. VAN HAMEL, *hoogleraar te Amsterdam.*

C. WINKLER, " " "

D. SIMONS, " „ *Utrecht.*

K. HEILBRONNER, " "

Amsterdam, } Februari 1907.
Utrecht, }

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

Beveiliging van caisson-arbeiders.

De *Nederlandsche Staatscourant* n°. 31 van 6 Februari 1907 bevat een koninklijk besluit van den 26sten Januari l.l. tot intrekking van het koninklijk besluit van 27 Juni 1905 (*Stsbl.* n°. 220) (zie dit *Tijdschrift*. 1905, Tweede Helft bldz. 233), waarbij een algemeene maatregel van bestuur werd vastgesteld overeenkomstig art. 1 der wet op den caissonarbeid. Tegelijk wordt bij dit koninklijk besluit een nieuwe maatregel van bestuur vastgesteld, die in hoofdzaak hetzelfde bevat als de vorige en slechts in kleine ondergeschikte punten afwijkt van zijn voorganger. Zoo wordt nu bijv. bepaald, dat degeen, die met het in- en uitschutten van personen belast is, een juistlopend uurwerk tot zijn beschikking moet hebben en een lijst waarop staat hoelang het in- en uitschutten moet duren bij elken overdruk. Nieuw is verder de bepaling, dat in de personenschutsluis gedurende het uitschutten geen grotere temperatuursverschillen mogen voorkomen dan van 4° C. Nadere bepalingen zijn toegevoegd omtrent de grootte van het schaftlokaal. Nieuw is de toevoeging, dat voor den semiarts die zich steeds op het werk moet bevinden, een behoorlijk verblijf — zoo noodig ook voor den nacht — op het terrein moet beschikbaar zijn. Toegevoegd is de toekenning der bevoegdheid aan den geneeskundige zijn verklaring, dat de arbeider voor den arbeid bij overdruk geschikt is, te allen tijde in te trekken. Bij de opsomming der afwijkingen, die als regel een arbeider ongeschikt maken, is weggelaten „zweetvceten”; terwijl in het vroeger besluit stond: „De arbeiders moeten een voor de lucht volkomen toegankelijken neus hebben en de proef van VALSALVA kunnen